

## Dinsdag 17 – 06 - 1997.

Na de lange tocht naar Oxford van 144 km weet ik zeker, dat ik bagage kwijt wil. Ook omdat het van hier af steeds heuvelachtiger gaat worden.

Eerst stel ik een pakket samen, dat ik per post ga opsturen naar Aberystwyth aan de westkust in Wales. Een paar sandalen, een radio, een pannetje en een achteruitkijkspiegel. Een accessoire die ik op mijn fiets had gemonteerd om achterop komend verkeer te zien aankomen, als je op een A-road fietst. Uiteindelijk heb ik dat spiegelkje niet gemist..... je ziet ook niets in een spiegel die onder een regencap zit.

Soms kun je er niet aan ontkomen een stukje op een A-road te fietsen, dat kan echt gevaarlijk zijn. Veel ruimte is er niet en de auto's en vrachtwagens hebben geen zin om achter je te blijven rijden bij tegenliggers. Ze drukken je bijna van de uiterste rand van de weg, waar je als fietser rijdt, passeren rakelings. In Wales speelt dat niet zo, want daar is veel minder verkeer. Daarvoor had ik de spiegel, maar minder gevaarlijk werd het er niet van.

Bij elkaar wordt het een pakket van een kg. of vijf. Nu ben ik dat kwijt. Net het verschil tussen een overbeladen en "zwaar" beladen fiets. Kosten voor de zending: 10 pond.

In Bletchington was ook een postkantoor ontdekte ik later, toen ik verder trok en het dorp door fietste. Omdat ik dat niet had verwacht, was ik eerst naar Kidlington gefietst, waar ik een postkantoor had gezien en dan weer terug, dat waren dus eigenlijk 12 overbodige kilometers extra.

Gewicht speelt een grote rol als je met de fiets op vakantie bent. Ik was al 6 kg afgevallen in de maanden voor juni. Dit i.v.m. de bergen die ik tegen zou komen op mijn weg. Mijn fiets was van ijzer en woog 17 kg. Ik had een spiegel voor op het stuur die al bijna een pond woog, die was niet echt nodig, mijn fiets was geen Harley Davidson. Ik had een fotokoffer zo stevig, dat je hem als opstapje kon gebruiken – ook als je 92 kg woog. Ook niet verstandig om bij je te hebben, al ging die niet op de post. Al met al had ik nog wel een keer of twee kunnen nadenken over mijn bagage, maar met het verminderde gewicht van het postpakket moest het maar lukken. Eigenlijk was ik zo royaal met mijn bepakking door zelfoverschatting. Ik was het jaar daarvoor met een aanhangertje naar Denemarken gefietst en dacht, nu ik dat niet hoefde te trekken, dat wat extra bagage geen enkel probleem voor mij was....Dat was echter niet waar, "behaalde resultaten in het verleden zijn geen garantie voor de toekomst".

Na het verzenden van het pakket "to be called for" Aberystwyth ging ik op pad naar landgoed Blenheim in Woodstock.

Omdat ik al vrij laat was en vanwege de toegangsprijs: 7,80 pond sloeg ik een bezoek aan het park en kasteel over. Blenheim Palace werd gebouwd rond 1705 volgens plannen van John Vanbrugh, het parlement gaf 500.000 pond. De gewonnen slag bij Blenheim tegen de legers van Louis XIV door John Churchill 1<sup>st</sup> Duke of Marlborough lag aan deze gift ten grondslag. Het paleis kan zich meten met de grootste in Europa. Later werd Winston Churchill er geboren.

Ik bezocht een "tearoom" in Woodstock en maakte daar een dia van de kerk en van een typische Engelse tuin met rozen. *Foto: Woodstock centrum.*



Dan weer verder gefietst door het plaatsje Churchill met een leuk kerkje uit de vorige eeuw (1829), de kerk is een kopie van de kerk van St. Magdalen College in Oxford).

*Hiernaast het kerkje in Churchill.*

Overigens bleek uit niets dat Winston Churchill hier ooit vandaan zou zijn gekomen, zoals ik eigenlijk dacht te ontdekken. De geschiedenis van Blenheim Palace kende ik toen nog niet.

Hier zag ik de eerste grijze eekhoorn. Het zijn echte cultuurvolgers, niet echt schuw. Later las ik dat ze geïntroduceerd zijn in Engeland vanuit N-Amerika tussen 1876 tot 1921 en nu de rode inheemse eekhoorn verdringen.

Ik fiets door naar Neder Westcothe. Hier is een leuke camping, maar een plaats kost 10 pond per "pitch". Dat is mooi als je met vier of vijf man bent en 1 tent hebt, maar voor mij als eenling "super" nadelig.

Ik besluit een andere camping te zoeken. En zo kom ik uit in Stow on the Wold na één van de steilste klims tot nu toe. Het derde, kleinste kettingblad vóór, zorgt dat ik, ondanks de bepakking, kan blijven fietsen tot ik boven ben.

Stow on the Wold is het hoogste gedeelte van de Cotswolds: 800 voet hoog gelegen.



Stow on the Wold: the White Hart (double room 25 pound)

De YHA(jeugdherberg) kost 7,70 pond, maar was volgeboekt.

Ik weet niet meer zeker of ik toen al ontdekte, hoe een rustieke "yewtree" in de ingang van de kerk groeide. Vergroeid met de stenen deurpost. Bij een later bezoek heb ik dat in ieder geval gefotografeerd.

Op het dorpsplein staat een mooi beschilderd ijskarretje. Een mevrouw van een jaar of vijftig verkoopt het "soft ice". Het is een van de weinige keren deze juni in Engeland, dat het weer aanleiding geeft om een ijsje te nemen en ik koop er een bij haar.

De Ordnance & Survey kaart geeft een camping aan in Long Compton.

Vroeg in de avond verlaat ik "Stow" en fiets over eenzame wegen door een of twee stille dorpen naar de camping die ik op de kaart had gevonden. Net voor het eigenlijke plaatsje zie ik het bordje dat er een camping is.

De camping is een groot veld van de weg tot een rustieke woning en schuur aan de andere zijde. Het veld is leeg... Het huis bij het veld is een oude watermolen geweest. Er is een vijver. Al met al erg rustig.

Zonder douche, maar met WC en water.

Kosten: 2 pond.

Het was wel veel inspanning om, om 8 pond te kunnen besparen zo ver door te fietsen.



Het budgetprincipe lag er aan ten grondslag: als ik telkens 10 pond per nacht moest gaan betalen dan kon ik de reis wel afbreken, tenzij ik me in de schulden stak.

Na de tent te hebben opgezet heb ik nog wat boodschappen nodig. Het is niet het soort luxe camping die een winkel heeft. Er is zelfs geen echte douche. In Long Compton is ook geen winkel.

Dan maar weer op de fiets en net op tijd de supermarkt gehaald in Chipping Norton. Het was 19.45 uur.

Een kwartier voor sluiting. Chipping Norton is toch wel een km of 12 vanaf de camping. Daarna "fish en chips" gegeten in de hoofdstraat bij "Chippy".



*Links de schrijfster Barbara Pym, die evenals Iris Murdoch niet heel ver van Oxford in the Cotswolds woonde.*

Als ik goed op de kaart kijk, zie ik dat het plaatsje Churchill, waar ik vroeg in de middag doorfietste, 2 mijl van Chipping Norton ligt.

De rest, al die kilometers, is verkenning van de Cotswolds, moet je denken....

Na de maaltijd terug langs het oude houten richtingbord met de aanduiding Oxford op 1 uitgestrekte arm. De andere is afgebroken.

Langs de Little Rollright (Stones) niet meer dan een kerk en een boerderij. Daarvoor een lange, rechte afdaling, waar je het gemiddelde op de fietscomputer eens goed kan ophalen. De bagage is al op de camping natuurlijk, dat scheelt ook.

Al met al 102 km gefietst. Dat was totaal niet de bedoeling geweest voor vandaag.

Soms gaan de omstandigheden met je aan de haal en moet je maar zien waar je uitkomt.

In dit geval viel dat nog wel mee.

Het mindere bagagegewicht is zeker geen luxe. De fiets lijkt al met al nog zwaar genoeg bepakkt.

De zon gaat onder als ik in Long Compton terug ben. Inmiddels staat er nog een andere solist op de camping - met een auto en een kleine tent. C'est tout.

In het schuurtje, gebouwtje met de sanitaire voorzieningen, is geen douche, wel een wc en wastafel. Tijd op de fiets 5 uur en 56 min.

Het weer was goed.

In de Cotswolds in de bermen op de bloemen gelet.

Ik zie Sint Janskruid, Ooievaarsbek (geranium), Klaver Wit, Rood en Geel. Wilde Margriet, een enkele Blaassilene, Koekoeksbloem, Vingerhoedskruid, Brandnetels, Distels, Fluitekruid, Klaprozen, Kaasjeskruid en Akkerwinde. Zilverschoon in de berm naast de weg.

